

ZÁKON č. 222/2009 ze dne 17. června 2009 o volném pohybu služeb

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹ a upravuje přeshraniční poskytování služeb, práva a povinnosti poskytovatelů služeb, práva příjemců služeb, jednotná kontaktní místa, jejich činnost a uspořádání, vznik oprávnění k poskytování služeb ze zákona a dále dozor nad poskytovateli služeb na vnitřním trhu Evropské unie.

§ 2

Rozsah působnosti zákona

(1) Tento zákon se nevztahuje na

- a) provádění činností, které provádí banka² podle právního předpisu upravujícího činnost bank, a to i v případě, pokud je taková činnost prováděna jinou osobou,
- b) poskytování investiční služby včetně zařizování a uzavírání obchodů týkajících se investiční služby, organizování regulovaného trhu s investičními nástroji, vedení evidence investičních nástrojů, provádění činnosti hodnocení kvality investičního nástroje nebo účastníka kapitálového trhu a provozování vypořádacího systému podle jiného zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu³,
- c) shromažďování peněžních prostředků od veřejnosti za účelem jejich společného investování a činnosti depozitáře vztahující se k takovému shromažďování⁴,
- d) provozování pojišťovací nebo zajišťovací činnosti⁵,
- e) provozování činnosti pojišťovacích zprostředkovatelů⁶,
- f) provozování činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění⁷,
- g) loterie, sázky a jiné podobné hry⁸,
- h) služby elektronických komunikací⁹,
- i) rozhlasové a televizní vysílání¹⁰,
- j) uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států podle jiného právního předpisu¹¹.

(2) Na činnosti uvedené v tomto odstavci se vztahují pouze ustanovení o jednotných kontaktních místech podle § 13 až 17; jedná se o

a) služby právnických nebo fyzických osob, pokud mají povolení ke zprostředkování zaměstnání (agentury práce), spočívající ve zprostředkování zaměstnání formou dočasného přidělení zaměstnance k výkonu práce pro jinou právnickou nebo fyzickou osobu¹²,

b) poskytování zdravotní péče¹³,

c) činnost notářů¹⁴,

d) činnost soudních exekutorů¹⁵,

e) služby v dopravě¹⁶,

f) sociální služby¹⁷.

(3) Tímto zákonem nejsou dotčeny právní předpisy upravující

a) podmínky vstupu a pobytu cizince na území České republiky a jeho vycestování z tohoto území podle jiného právního předpisu¹⁸,

b) práva a povinnosti upravené jinými právními předpisy a předpisy Evropských společenství o daních a poplatcích¹⁹.

§ 3

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) službou poskytování jakéhokoliv plnění mimo výkon závislé práce, a to zpravidla za úplatu či protiplnění ve smyslu článku 50 Smlouvy o Evropském společenství; za službu se nepovažuje služba obecného zájmu nehospodářské povahy,

b) poskytovatelem služby je osoba nabízející nebo poskytující službu, která je usazená na území členského státu Evropské unie, jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a Švýcarské konfederace, v rozsahu závazků, které pro Českou republiku vyplývají z Dohody mezi Evropským společenstvím na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob,

c) příjemcem služby osoba, která v souladu s právními předpisy členského státu pobývá na území členského státu, pokud pro profesní nebo neprofesní účely využívá nebo hodlá využívat službu na území členského státu,

d) přeshraničním poskytováním služby dočasné nebo příležitostné poskytování služeb na území jiného členského státu, než členského státu, ve kterém je poskytovatel usazený (dále jen „stát usazení“),

e) službou obecného zájmu hospodářské povahy taková služba, která je poskytována univerzálním a trvalým způsobem a jejímuž poskytovateli zvláštní právní akt přiznává zvláštní práva a povinnosti; takovou službou je zejména poštovní služba, dodávka elektrické

energie nebo plynu, provozování letišť nebo přístavů, veřejná doprava, zásobování vodou a odvádění a čištění odpadních vod nebo nakládání s komunálními odpady.

§ 4

Povolování poskytování služeb

(1) Při stanovení podmínek pro poskytování služby se postupuje takovým způsobem, aby nebyl přímo či nepřímo omezen jeden poskytovatel služby na úkor jiného, přičemž stanovené podmínky musí být přiměřené a nezbytné pro ochranu zájmů chráněných jinými právními předpisy.

(2) Pokud je počet oprávnění omezen z důvodů omezeného množství přírodních či jiných zdrojů či technických kapacit, musí být poskytovatel služby vybrán řádným a transparentním způsobem.

(3) Oprávnění k výkonu služby se vydává vždy pro celé území České republiky, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak.

(4) Oprávnění k výkonu služby se vydává na dobu neurčitou, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak.

(5) Skutečnost, že je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na povahu a dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

§ 5

Přeshraniční poskytování služeb

Poskytovatel služby, která není službou obecného zájmu hospodářské povahy, může na území České republiky přeshraničně poskytovat služby v rozsahu a na základě oprávnění státu usazení, pokud jiný právní předpis neupravuje přeshraniční poskytování služeb jinak.

§ 6

Uznávání splnění požadavků

Je-li poskytovatel služby povinen pro udělení oprávnění k poskytování služby splnit určité požadavky podle jiných právních předpisů, pokládají se tyto požadavky za splněné, pokud poskytovatel služby prokáže, že splnil v jiném členském státě požadavky, které jsou rovnocenné, nebo co do účelu v zásadě srovnatelné s požadavky stanovenými právními předpisy České republiky.

§ 7

Uznávání dokladů

Je-li poskytovatel služby povinen pro udělení oprávnění k poskytování služby předložit doklad o splnění povinnosti podle jiných právních předpisů, pokládá se tato

povinnost za splněnou předložením dokladu z jiného členského státu, pokud tento doklad slouží ke stejnému účelu, nebo ze kterého je zřejmé, že byla tato povinnost splněna.

§ 8

Uznávání povinného pojištění

(1) Má-li poskytovatel služby povinnost sjednat pojištění pro případ odpovědnosti za škodu na zdraví, životě či majetku způsobenou v souvislosti s poskytováním služby na území České republiky, lze toto pojištění nahradit srovnatelným pojištěním nebo zárukou sjednanými v jiném členském státě, ve kterém je poskytovatel usazený. Splnění této povinnosti lze doložit též potvrzením vydaným úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě. Srovnatelnost se posuzuje co do účelu, rozsahu pojištění, hranice pojistného plnění a výluk z pojištění.

(2) Jsou-li povinné pojištění nebo záruka podle odstavce 1 srovnatelné pouze částečně, je poskytovatel služby v chybějícím rozsahu povinen dosáhnout srovnatelnosti dalším pojištěním nebo získáním dodatečné záruky.

§ 9

Předkládání dokumentů

Je-li poskytovatel služby povinen předkládat listinu správnímu orgánu²⁰ za účelem udělení oprávnění k poskytování služby nebo v průběhu poskytování služby, je tato povinnost splněna předložením její kopie a neověřeného překladu za předpokladu, že skutečnosti v kopii uvedené lze zjistit prostřednictvím elektronického systému podle § 30 u příslušného správního orgánu jiného členského státu. Pokud s tím správní orgán²⁰ souhlasí, lze předložit kopii bez překladu, nebo kopii a neověřený překlad v úředním jazyce některého z členských států.

§ 10

Povinnost zpřístupnit informace

(1) Poskytovatel služby je povinen zpřístupnit příjemci služby před uzavřením smlouvy, popřípadě před poskytnutím služby, následující údaje:

- a) jméno a příjmení nebo obchodní firmu, popřípadě název,
- b) své kontaktní údaje, jimiž jsou zejména poštovní adresa, faxové číslo nebo adresa elektronické pošty a telefonní číslo,
- c) informace o tom, zda je poskytovatel služby zapsán v obchodním nebo jiném obdobném rejstříku, pokud ano, pak informace o jeho registračním čísle nebo jiném odpovídajícím prostředku identifikace poskytovatele služby v takovém rejstříku,
- d) sídlo poskytovatele služby v případě právnické osoby, nebo místo podnikání poskytovatele služby v případě fyzické osoby,
- e) podléhá-li jeho činnost povolení, název a adresu orgánu, který povolení vydal,

- f) daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
- g) informace o tom, zda je poskytovatel služby členem profesní komory, včetně profesního označení, které mu z takového členství vyplývá,
- h) informace o obchodních podmínkách nebo doložkách nebo o smluvních ustanoveních týkajících se volby práva, řídí-li se jimi vztah mezi poskytovatelem služby a příjemcem služby,
- i) informace o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění záruk, které nejsou stanoveny zákonem, pokud existují,
- j) cenu služby, pokud je poskytovatelem předem stanovena,
- k) základní popis poskytované služby,
- l) informace o pojištění odpovědnosti za škodu, případně jiných zárukách, včetně kontaktních údajů o osobách je poskytujících a informace o jejich věcném a územním rozsahu.

(2) Údaje podle odstavce 1 je poskytovatel služby povinen zpřístupnit, a to prostřednictvím

- a) informací, které jsou dostupné v místě, kde je služba poskytována, nebo kde se uzavírá smlouva,
- b) dokumentů dodaných příjemci služby, ve kterých je popsána poskytovaná služba, nebo
- c) dálkového přístupu, zejména prostřednictvím elektronické adresy.

§ 11

Povinnost sdělit informace na žádost

Na žádost příjemce služby je poskytovatel služby povinen sdělit následující údaje:

- a) odhad ceny, není-li cena předem stanovena; pokud nelze cenu stanovit odhadem, sdělí poskytovatel služby alespoň způsob výpočtu ceny,
- b) informace o existenci profesních pravidel, kterými je poskytovatel služby vázán, a informace o možnostech seznámení se s těmito pravidly,
- c) v případě, že je poskytovatel služby vázán kodexy chování, vyplývajícími z členství v profesní komoře, poskytne informace o kodexech chování, kterými se řídí při své činnosti, a to včetně případných jazykových verzí a informací o dálkovém přístupu k těmto kodexům, je-li možný,
- d) informace o možnosti mimosoudního řešení sporů, včetně způsobu získání podrobných informací o podmínkách využití těchto řešení.

§ 12

Zákaz diskriminace příjemců služeb

(1) Poskytovatel služby je povinen zajistit, aby podmínky přístupu k poskytovaným službám nebyly diskriminační, zejména co se týče státní příslušnosti příjemců služeb nebo jejich místa bydliště.

(2) Diskriminací není stanovení rozdílných podmínek přístupu ke službám na základě objektivních kritérií, zejména účtování dodatečných nákladů vzniklých v důsledku vzdálenosti nebo v důsledku technické povahy poskytování služby.

Jednotná kontaktní místa

§ 13

Obecní živnostenské úřady stanovené prováděcím právním předpisem jsou jednotnými kontaktními místy.

§ 14

Jednotné kontaktní místo poskytuje

a) informace nezbytné pro získání oprávnění k poskytování služby, mezi něž patří zejména náležitosti žádosti a kontaktní údaje správních orgánů²⁰, které jsou příslušné k vyřízení žádosti podle jiných právních předpisů,

b) obecné informace o požadavcích týkajících se získání oprávnění k poskytování služby v jiných členských státech,

c) obecné informace o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů²⁰ a o možnostech řešení sporů mezi poskytovatelem služby a příjemcem služby, nebo mezi poskytovateli služby,

d) obecné informace o požadavcích týkajících se ochrany spotřebitele v jiných členských státech,

e) kontaktní údaje sdružení nebo jiných právnických osob, včetně Evropské sítě spotřebitelských středisek, které mohou poskytovatelům služeb nebo příjemcům služeb poskytovat praktickou pomoc.

§ 15

(1) Jednotné kontaktní místo předá žádost o oprávnění k poskytování služby podanou na základě jiného právního předpisu, správnímu orgánu²⁰ příslušnému rozhodovat o této žádosti.

(2) Jednotné kontaktní místo přijímá a předává příslušným správním orgánům²⁰ oznámení a hlášení učiněná na základě jiného právního předpisu od osob podnikajících na základě oprávnění podle jiného právního předpisu, a to

- a) přihlášky k registraci nebo oznámení na základě jiného právního předpisu²¹,
- b) oznámení a hlášení v oblasti sociálního zabezpečení od fyzických osob v rozsahu stanoveném jinými právními předpisy²²,
- c) oznámení o vzniku volných pracovních míst nebo jejich obsazení²³,
- d) oznámení a hlášení fyzických osob vůči zdravotním pojišťovnám v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem²⁴.

§ 16

(1) Jednotné kontaktní místo neprodleně předá podání, které obdrží podle § 15, příslušným správním orgánům²⁰, přičemž neposuzuje jejich úplnost nebo věcnou správnost.

(2) Pokud je k učinění podání stanovena lhůta, je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u jednotného kontaktního místa, nebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná jednotnému kontaktnímu místu. Lhůta pro vyřízení podání počíná běžet jeho předáním příslušnému správnímu orgánu²⁰.

§ 17

Poskytovatel služby je oprávněn pro předání podání podle § 15 a pro získání informací týkajících se poskytování služeb podle § 14 zvolit kterékoli jednotné kontaktní místo.

Dozor nad poskytovateli služeb usazenými v jiném členském státě, kteří přeshraničně poskytují služby na území České republiky

§ 18

Při výkonu dozoru nad dodržováním práv a povinností poskytovateli služby usazenými v jiném členském státě poskytujícími přeshraničně služby na území České republiky (dále jen „cizí přeshraniční poskytovatel služby“), poskytují správní orgány²⁰ součinnost správním orgánům jiných členských států.

§ 19

(1) Správní orgány²⁰ jsou v rámci dozorové pravomoci oprávněny z vlastní iniciativy, nebo povinny na základě žádosti státu usazení poskytovatele služby, provádět kontroly skutkového stavu vůči cizím přeshraničním poskytovatelům služeb; tato žádost musí být odůvodněna.

(2) Správní orgány²⁰ jsou povinny vhodným způsobem vyhovět žádosti podle odstavce 1. O výsledcích kontroly neprodleně informují žádající členský stát. Tyto kontroly musí být provedeny způsobem směřujícím k naplnění účelu žádosti.

§ 20

Pokud správní orgány²⁰ zjistí porušení povinností stanovených právním předpisem ze strany cizího přeshraničního poskytovatele služby, a jiné právní předpisy jim neumožňují provést vůči němu opatření nebo mu uložit sankce, požádají o provedení opatření nebo uložení sankcí orgány státu usazení tohoto poskytovatele služby.

Dozor nad poskytovateli služeb usazenými v České republice, kteří přeshraničně poskytují služby v jiných členských státech

§ 21

Dozor nad dodržováním práv a povinností poskytovateli služby usazenými v České republice, kteří poskytují služby přeshraničně na území jiných členských států, vykonávají správní orgány²⁰ v součinnosti s orgány jiných členských států. Postupují přitom podle ustanovení tohoto zákona a jiných právních předpisů.

§ 22

Správní orgány²⁰ mohou požádat orgány jiných členských států o provedení kontroly poskytovatelů služeb usazených v České republice poskytujících přeshraničně služby na území těchto členských států.

§ 23

(1) Pokud správní orgán²⁰ obdrží ze strany orgánu členského státu důvodnou žádost o provedení vhodného opatření či udělení sankce na základě skutečností zjištěných v rámci dozorové pravomoci dožadujícího členského státu, provede opatření nebo sankce, je-li to možné, a z žádosti je patrná důvodnost provedení tohoto opatření nebo udělení sankce.

(2) Pokud správní orgán²⁰ obdrží ze strany orgánu členského státu důvodnou žádost o provedení kontroly nebo provedení opatření zabrahujících ohrožení bezpečnosti službou, provede opatření směřující k nápravě, shledá-li důvody opodstatněné. Správní orgán²⁰ informuje žadající orgán o výsledcích kontroly a o provedených opatřeních, nebo o tom, proč žádná opatření nepřijal.

§ 24

Výstražný mechanismus

V případě, že správní orgán²⁰ zjistí, že činnost poskytovatele služby usazeného

a) na území České republiky představuje riziko vážného poškození zdraví, bezpečnosti osob nebo životního prostředí v jiných členských státech, uvědomí neprodleně příslušné orgány členských států a Evropskou komisi,

b) v jiném členském státě představuje riziko vážného poškození zdraví nebo bezpečnosti osob nebo životního prostředí na území České republiky nebo jiných členských států, uvědomí o tom bez prodlení stát usazení poskytovatele služby, dotyčné členské státy a Evropskou komisi.

§ 25

Výměna informací na vnitřním trhu Evropské unie

(1) Je-li to třeba pro posouzení splnění požadavků a ověření dalších skutečností nutných pro udělení oprávnění k poskytování služby a dále, je-li to účelné pro výkon dozorové pravomoci, správní orgány²⁰ žádají příslušné orgány členských států o informace o poskytovatelích služeb usazených na jejich území.

(2) Správní orgány²⁰ poskytnou na základě důvodné žádosti příslušným orgánům členských států informace o poskytovatelích služeb usazených na území České republiky.

§ 26

Informační systém

(1) Správní orgány²⁰ poskytují informace a podávají žádosti týkající se jednotlivých poskytovatelů služeb podle tohoto zákona správním orgánům členských států prostřednictvím informačního systému k tomu určeného. Informacemi poskytovanými a předávanými pomocí tohoto systému jsou zejména informace nutné pro uznání dokladů pro ověření splnění požadavků pro poskytování služeb a dalších skutečností při přeshraničním poskytování služeb nebo při usazování, informace související s výkonem dozorové pravomoci správních orgánů a informace související s ohrožením bezpečnosti službou a použitím výstražného mechanismu.

(2) Za účelem posouzení bezúhonnosti poskytovatele služby pro účely výměny informací v rámci informačního systému k tomu určeného si správní orgány²⁰ vyžádají výpis z evidence Rejstříků trestů podle jiného právního předpisu²⁵. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Přístup správních orgánů²⁰ k osobním údajům, doba uchování osobních údajů a další aspekty související s ochranou osobních údajů se řídí rozhodnutím Komise 2008/49/ES ze dne 12. prosince 2007, týkajícího se provádění systému pro výměnu informací na vnitřním trhu (IMI), pokud jde o ochranu osobních údajů.

§ 27

Společná ustanovení

(1) Žádosti podané podle § 20 až 26 tohoto zákona musí být jednoznačné a řádně odůvodněné. Údaje získané na podkladě takovéto žádosti lze použít pouze k účelu, ke kterému byly vyžádány.

(2) V případě, že žádosti podané podle tohoto zákona orgánem členského státu není možné vyhovět z důvodů, které nemohl správní orgán²⁰ ovlivnit, nebo není možné žádosti vyhovět ve lhůtě přiměřené účelu žádosti, informuje správní orgán dožadující orgán členského státu, o těchto skutečnostech a poskytne mu v míře nezbytně nutné součinnost při realizaci opatření, kterými bude naplněn účel žádosti.

(3) Správní orgány²⁰ jsou povinny poskytnout orgánům členských států informace podle tohoto zákona bez zbytečného prodlení.

Vznik oprávnění uplynutím lhůty

§ 28

(1) Stanoví-li tak jiný právní předpis, oprávnění k poskytování služby vzniká marným uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí.

(2) V případě podle odstavce 1 správní orgán²⁰ o tom, že mu žádost došla, vydá žadateli potvrzení, ve kterém uvede datum přijetí žádosti, lhůtu pro vydání rozhodnutí a poučení o následku marného uplynutí této lhůty.

§ 29

(1) Jestliže žádost nemá stanovené náležitosti podle jiných právních předpisů, správní orgán²⁰ vyzve žadatele k odstranění nedostatků a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu nebo může správní řízení přerušit. V těch případech, kdy dojde k přerušení řízení, běží lhůta pro vydání rozhodnutí od počátku, a to ode dne, kdy správní orgán²⁰ vyrozumí účastníka o tom, že řízení pokračuje.

(2) Ve zvláště složitých případech může správní orgán²⁰ do 10 dnů ode dne doručení žádosti usnesením prodloužit lhůtu pro vydání rozhodnutí, a to nejvýše na dvojnásobek. Proti tomuto usnesení se nelze odvolat. Ustanovení správního řádu o dobách připočítávaných ke lhůtě pro vydání rozhodnutí se nepoužijí.

§ 30

(1) O vzniku oprávnění učiní správní orgán²⁰ bez zbytečného odkladu záznam do spisu a запиše držitele oprávnění do evidence upravené jiným zákonem. Na požádání vydá osvědčení držiteli oprávnění, ve kterém uvede údaje identifikující držitele, právní ustanovení, na jejichž základě došlo ke vzniku oprávnění, údaje o předmětu, popřípadě rozsahu vzniklého oprávnění. Osvědčení dále obsahuje označení správního orgánu, který je vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo, otisk úředního razítka a podpis oprávněné úřední osoby.

(2) V případě, že nebyly splněny předpoklady pro vznik oprávnění a správní orgán²⁰ příslušný k rozhodnutí o žádosti to dodatečně zjistí, rozhodne o tom, že oprávnění zaniká. Toto rozhodnutí lze vydat do 3 let od uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti. Přitom postupuje obdobně podle ustanovení správního řádu o zahájení a průběhu přezkumného řízení a o rozhodnutí v přezkumném řízení a jeho účincích, s výjimkou ustanovení o zahájení řízení usnesením do 1 roku od právní moci rozhodnutí a ustanovení o zkráceném přezkumném řízení.

§ 31

Harmonizované tiskopisy

V případě, že Evropská komise přijme harmonizované tiskopisy podle směrnice Evropských společenství²⁶ upravující oblast volného pohybu služeb na vnitřním trhu, vláda stanoví nařízením vzory těchto tiskopisů.

§ 32

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo průmyslu a obchodu vydá vyhlášku k provedení § 13.

§ 33

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 28. prosince 2009.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Fischer v. r.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.

² Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

⁴ Zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

⁵ Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.

⁶ Zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí, ve znění pozdějších předpisů.

⁷ Zákon č. 248/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění z členských států Evropské unie na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁸ Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

⁹ Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰ Zákon č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰ § 1 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

²¹ Například § 33 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

²² § 10a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 214/2006 Sb.

²³ § 35 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

²⁴ § 10a zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 214/2006 Sb.

²⁵ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁶ Článek 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.